

7de jaargang, nr. 6, dinsdag 19 december 1989

de Moeial

Op het nieuwe jaar !

Inderdaad, de leuke tijd van verkoudheden, geïmporteerde griepvirussen, verkleumde voeten, natte sneeuwballen op je kop krijgen, je belachelijk maken door onverwacht voor een groep mensen uit te glijden, platte batterijen, bevroren fietsbanden en niet-functionerend openbaar vervoer, wel die leuke tijd staat alweer voor de deur. Gelukkig dat de vele mooie energieverkwistende lichtjes, de geloofwaardige Sinten (om de honderd meter treft men er wel één aan en wat blijkt, de enige échte wordt geïnterviewd door ons Vlaamsch-manusje-van-alles alias Margriet Hermans, "een echte vriendin"), de in brand vliegende elektrische dekens, de een gewisse dood trotserende kuikentjes en dennebomen,... veel goed maken. Ook op onze universiteit kan men heel wat pret van de rood aangelopen half ontdooide gezichten aflezen vanwege de al bezig zijnde voorexamens. Daarnaast zijn er tevens heel wat studentensinten te signaleren die ondanks hun vermommingen onmiddellijk herkend worden (meestal door hun weelderige vormen en hun half- of helemaal verzopen stem). Ook de leden van de Moeial zijn in feeststemming, vooral dan omdat hen veertien dagen rust te wachten staat. Zij kunnen eindelijk hun stress even kwijt en hopen tegen volgend jaar opnieuw te kunnen beginnen met een aangespekte redactie want nog steeds zijn ze op zoek naar medewerk(st)ers. Wij kunnen je alvast niets verzekeren buiten een gegarandeerde haaruitval na een jaar werken, al dan niet vergezeld van een naderende harkwaal. Dat neemt echter niet weg dat ook jij nog steeds welkom bent. Inlichtingen steeds te verkrijgen in het redaktielokaal van de Moeial naast het Kulturkafée.

Moeial 1990

Een nieuw jaar, een nieuw decennium, het leek ons een goed moment om voor de dag te komen met een nieuw inhoudelijk concept voor De Moeial.

We stellen voor :

In de nabije toekomst zal u in de Moeial vijf duidelijke rubrieken kunnen onderscheiden, met name 'Algemeen', 'Kultuur', 'Sport', 'Kringen' en 'Studiekring Vrij Onderzoek'.

In de rubriek 'Algemeen' zal je - hoe is het mogelijk - algemene artikels vinden. Dit kan gaan van een verslag van de Raad van Beheer, over sinaasappels in het restaurant, een bomaan-

slag, een metrostaking in Brussel, de toestand in L&Zimbabwe, enzovoort. U merkt het, het is niet de bedoeling ons enkel te concentreren op het enge VUB-wereldje. We willen ons niet afsluiten van de ons omringende wereld : Brussel, België, ...

Onder de hoofding 'kultuur' vindt u... de cultuurpagina's ! Dit in de ruimste zin van het woord : gaande van debatten, tot concerten, toneelvoorstellingen, dat alles binnen de VUB, maar ook in het Brusselse.

In 'Sport' moet u alles terugvinden wat er op sportief gebied

gebeurt op de VUB. Hier willen we de kompetitiesport een plaats geven, maar zeker ook de recreatiesport.

De toekomstige inhoud van de rubrieken 'Kringen' en 'Studiekring Vrij Onderzoek' zal niet essentieel verschillend zijn van de huidige, al zullen onderwerpen, die eerder in een andere rubriek thuishoren, daar beter op hun plaats zijn.

Elke rubriek zal onder de verantwoordelijkheid staan van 1 rubriekverantwoordelijke (wie heeft het warm water ook weer uitgevonden ?). En daar komt U aan te pas. Namelijk :

De Moeial

zoekt :

1 rubriekverantwoordelijke Sport 1 rubriekverantwoordelijke Cultuur

Deze personen zullen instaan voor het vullen van de pagina's die aan hun rubriek zijn toegewezen (in onderling overleg natuurlijk). Hun taak is niet in de eerste plaats het zelf schrijven van artikels, maar ze mogen er ook niet vies van zijn af en toe iets op papier -of beter, op de tekstverwerker- te zetten.

Ze zullen regelmatig aanwezig zijn op de redactievergaderingen. Het gaat hier (voor alle duidelijkheid) om *vrijwillige* medewerkers.

Verder zoeken wij

losse en vaste medewerkers

Zij zullen op meer of minder vaste basis artikels plegen voor de Moeial, bij voorkeur over zaken die hen persoonlijk interesseren.

'informanten'

Als je een nieuwtje hebt, blijf er dan niet op zitten, meld het ons.

Alle geïnteresseerden worden verwacht op de redactievergadering van dinsdag 9 januari 1990, om 12.00u, in het Moeial-lokaal (naast het Kultuurkaffee).

STUDENT-AID 1990

LAAT UW GEWETEN SPREKEN (en liefst langer dan twee weken....)

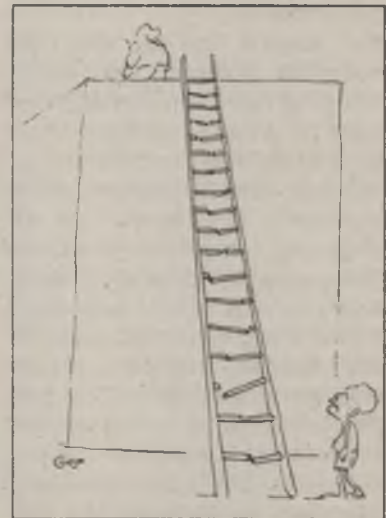
de Moeial

Ook dit collegejaar wordt in de vlaamse universiteiten weer druk gewerkt aan de organisatie van Student-aid, in nauwe samenwerking met het N.C.O.S.

Het geld dat dit jaar ingezameld wordt gaat naar "AWARE" (Action for Welfare and Awakening in Rural Environment), een organisatie in India, die ijvert tegen het systeem van "Bonded Labour", waarbij mensen wegens grote armoede geld moeten lenen van een landheer, om in hun levensnoodzakelijke behoeften te voorzien. De landheer verplicht hen vervolgens voor hem te werken tot de lening afbetaald is. De lonen zijn echter zo laag dat de lening onmogelijk afbetaald kan worden, hetgeen resulteert in een vorm van lijfeigenschap, die overgaat van vader op zoon. Reeds sinds 1976 bestaat er een wet die "bonded labour" verbiedt, in de

praktijk blijft het systeem op vele plaatsen in India bestaan. AWARE schat het totaal aan bonded labourers in India tussen de 3,5 en 5 miljoen, en in de provincie Andra Pradesh, waar het Student-Aid-geld naar toe gaat, op 325.000 (waar-van 25% jonger dan 20 jaar!). Over de wijze waarop AWARE zich hiertegen verweert volgt later meer.

Student-Aid verzocht dit jaar Studiekring Vrij Onderzoek om de acties aan de VUB te organiseren. Er werd wel vooropgesteld dat het accent dient te liggen op informatie en bewustmaking. De manieren waarop geld ingezameld wordt moeten hiermee verzoenbaar zijn. Naast de verkoop van Indische literatuur en T-shirts (Ons werd verzekerd dat ze dit jaar WEL bestand zijn tegen MEERMAALS WASSEN...) zijn er alternatieve lessen, films, diavoor-stellingen, informatieve

"spelletjes" en nog veel meer, maar ook een academische actie om de ontwikkelingsproblematiek wat meer aandacht te geven in het universitair studiepakket. Het spreekt vanzelf dat de Studiekring dit niet alleen wil en kan doen, we doen hierbij dan ook een oproep aan alle VUB- studenten die hieraan willen meewerken, om aanwezig te zijn op onze eerste vergadering op 19 december, om 19.00 uur. Afspraak aan het V.O.-lokaal (gebouw Y'). Als ons lokaal te klein blijkt (wat we ten stelligste hopen!) verhuizen we naar de vergaderzaal in het gebouw van de geneeskundige dienst (gebouw Y). Wie niet op de vergadering aanwezig kan zijn, kan alsnog contact opnemen met ons, in het V.O.-lokaal, of telefonisch op nummer 02/6412328. (permanentie-uren : maandag, dinsdag en donderdag van 12.30 u tot 18.00 u, woensdag en donderdag van 13.30 u tot 18.00 u).

De honderd dagen van De Ridder

Onlangs verscheen het derde boek van de Standaard-journalist Hugo De Ridder, *Sire, geef me honderd dagen*, over de recentste regeringsvorming. Rond dit boek organiseerden Studiekring Vrij Onderzoek en de Vereniging Oudstudenten Geschiedenis een lezing door de auteur. Ze vond plaats op 5 december jl.

De auteur stelde zich de volgende zeven vragen: Waarom ging het premierschap niet naar de grootste politieke familie, met name de socialisten (vb. Spitaels, Claes), waarom kon de Volksunie deelnemen aan de regering, niettegenstaande Swaelen (CVP) hier tegen was, hoe kwam de staatshervorming op het formatieberaad, waarom liet Spitaels Happart vallen, waarom stemde de PSC in met de communautarisering van het onderwijs, waarom werd Dehaene (CVP) geen premier, alhoewel hij de eigenlijke formateur was van de regering, en waarom werd Martens wél premier, terwijl hij enkele dagen vóór de vorming van de regering duidelijk had gezegd dat hij niet wou?

Het opzet van de lezing was de thesis te bewijzen dat het antwoord op deze vragen te vinden was in het Koninklijk Paleis, dat de Koning met andere woorden meer in de pap te brokken had bij de regeringsvorming dan algemeen wordt aangenomen. Laten we samen even de vragen en antwoorden overlopen.

Waarom ging het premierschap naar de CVP, en niet naar de grootste politieke familie (PS of SP)?

- Normaal was te verwachten dat Spitaels premier zou worden: hij is voorzitter van een socialistische partij, de PS is de grootste partij in Wallonië, én ze had 5 zetels winst geboekt bij de verkiezingen. Nadeel voor Spitaels is natuurlijk dat hij vrijwel geen Nederlands spreekt. Volgens de auteur is echter eveneens gebleken dat de CVP haar veto had gesteld tegen een

socialistische premier. De overgang van een rooms-blauwe naar een rooms-rode regering zou dan te groot worden.

Het is duidelijk dat de Koning hier geen rol in speelde.

Hoe is de Volksunie in de regering terechtgeraakt, alhoewel Swaelen (CVP) daar tegen gekant was?

In 1987 krijgt Schiltz vanuit de omgeving van de Koning een hint om de communautaire dialoog te beginnen. Daarop volgde in mei '87 een geheim en informeel contact tussen Dehaene en Schiltz over de communautaire problemen. Dit bracht Dehaene er toe om als formateur de Volksunie, in de persoon van Schiltz, bij de formatie te betrekken.

In deze is de rol van de Koning wel zichtbaar.

Sommigen zeggen dat deze link te vergezocht is.

Hoe kwam de staatshervorming ter sprake op de formatie?

Dit gebeurde omdat het establishment het probleem Voeren van het nationale niveau wilde weghalen. Het sloopte te veel energie op in deze tijden van economische problemen, en het dreigde uit te groeien tot een

splijtzwam. Verder wensten zij de gebrekkige staatshervorming van 80 voort te zetten.

Waarom liet Spitaels Happart vallen?

In deze is de rol van de Koning zeer duidelijk: hij wenste geen benoemingsbesluit van Happart meer voorgelegd te krijgen, omdat hij dan verplicht zou zijn een keuze te maken.

Waarom stemde de PSC in met de communautarisering van het onderwijs?

Het onderwijs werd in het verleden niet gesplitst over de gemeenschappen omwille van de angst van de ideologische minderheden (en meer bepaald de PSC) om in de kou te komen te staan. De PSC draaide echter bij na een onderhoud van voorzitter Deprez met de koning. Redenen voor deze gewijzigde houding zou een ruil zijn tussen de Happart- en onderwijsdossiers, maar meer nog de angst vanwege de PSC voor een assymmetrische regering (mét CVP, zonder PSC).

Waarom werd Dehaene geen premier?

In normale omstandigheden zou Dehaene wel degelijk premier geworden zijn. Zo is hij de eigenlijke architect van deze regering, en het is door zijn onderhandelingswerk (ontmijning) dat deze regering er überhaupt gekomen is. Het Belgische establishment vond echter dat Dehaene te ver ging met de federalisering: hij zou raken aan de economische en monetaire unie, de residuaire bevoegdheden zouden worden overgedragen aan de gemeenschappen en gewesten, die eveneens internationale verdragen zouden kunnen afsluiten. Voor alle onderhandelaars (d.i. partijen) was Dehaene echter een zeer goede keuze voor de functie van 1ste minister, enkel binnen de CVP werd hierover wat voorbehoud gemaakt omwille van de rivaliteit tussen hem en Martens.

Waarom werd Martens wél premier?

Deze vraag is pertinent, aan-gezien Martens slechts 4 dagen voor het sluiten van het regeer-akkoord nog expliciet heeft gezegd dat hij geen regering wou voorzitten waarvan de socialisten deel uitmaakten.

Deze bocht van Martens wordt - ook hier weer- verklaard door een tussenkomst van de Koning. Die had op 18 april '88 een onderhoud met Martens, waarin hij hem uitdrukkelijk verzocht heeft premier te worden. Onder deze druk kon Martens blijkbaar weinig anders dan toe te stemmen.

Uit het voorgaande blijkt dat de Koning in de regeringsvorming een belangrijke rol heeft gespeeld. Men kan zich afvragen of dit de taak is van de Koning. De Ridder stelt van wel : het probleem Happart/Voeren belemmerde de regering in haar gewone werking, en de rechtbanken begonnen taalgekleurde vonnissen te vellen. Op niet zo lange termijn zou dit uitlopen op een crisis van de instellingen. Men kon voorspellen dat de politici daarom een aantal staatsontbindende mechanismen in gang zouden

kunnen zetten. Afgezien van de wenselijkheid daarvan, is het duidelijk dat juist de Koning de taak heeft dit tegen te gaan.

Een belangrijke vraag die men stelt bij het lezen van het boek, is of dit alles bekend mag worden. Hier stelt zich het probleem van de ontbloting van de Kroon. Het antwoord van De Ridder : de kroon wordt niet ontbloot door De Ridder, maar door de toppolitici, wiens uitspraken hij gebruikt heeft om het boek samen te stellen. Deze 'ontblotende' uitspraken werden daarenboven niet gedaan op vraag van de auteur, zij werden spontaan geuit, in antwoord op de 7 vragen. Daarom moet men de vinger wijzen naar de politici, niet naar het boek.

Alles welbeschouwd lijkt het boek me een toekomstig standaardwerk. Het geeft inside-information over een belangrijk stuk zeer recente geschiedenis. De inzichten in de politieke processen die met het boek verkregen kunnen worden zijn van onschatbaar belang voor hen die de recente politieke geschiedenis van België bestuderen.

KORT-KORT

Tele- en ander foons

Het zal je al wel eens overkomen zijn : je zit op kot, en je lief (die ergens aan de kust woont) moet je dringend iets mededelen ("Schat, die condooms die we laatst hebben gebruikt, wel, euh, ik denk dat ze niet zo goed waren, ..."), of je ouders ("Zoon/dochter, de waterleiding is gesprongen, en daardoor, je platenkollektie, er is iets mee gebeurd..."). Maar ja, je zit op je kot, te blokken, en het heuglijke nieuws kan je niet bereiken, want je hebt geen telefoon. Om tegen de muren op te lopen. Sommige mensen hebben er iets op gevonden, en die zie je op gezette tijden bij dienst Huisvesting staan wachten op een telefoontje. Geef toe, niet erg elegant.

Daarvoor bestaat de volgende oplossing : de RTT-semafoons.

De RTT heeft onlangs uitpak met een nieuw gamma semafoons. Er zijn er drie : Sematone, die een piep produceert als men je wil bereiken, Semadigit, die daarnaast een cijferdisplay heeft, en Semascript, die én biept, én een alfanumeriek display heeft.

U zal zeggen, te gek gewoon, maar wat kost het beestje. Wel :

Een sematone komt op 5 783 fr. aankoop prijs, plus een tweemaandelijks abonnement van 476 fr, een semadigit op 10 060 fr. plus tweemaandelijks 833 (enkel voor België) of 1 666 fr. (voor de Benelux), en een semascript op 16 972 fr, en een abonnement van 2 142/4 284 fr. elke twee maanden.

Het lijkt ons een leuk speeltje, en vooral de prijs van de sematone valt best mee (je laat het natuurlijk door je pa en ma betalen, want dan kunnen ze je altijd bereiken, dat is toch veiliger, dan moeten ze niet meer zo ongerust zijn. Je vertelt er dan natuurlijk bij dat je het ding soms zal afzetten, "als je in de les zit", of "als je slaapt").

Return of the living

Blurt,
een bandje dat er in slaagt met alleen een drum, een gitaar en een saxofoon, een prachtige live-act weg te geven, was op donderdag 16/11 te beluisteren, te bekijken en te bewonderen in ons eigen kultuurkafée.

De muziek werd door sommige mensen omschreven als "Repetitieve debielenmuziek". Wie dit doet heeft er volgens mij niets van begrepen. Voor Blurt moet je openstaan, je moet je inleven in de muziek, hun sound zet deuren open naar je eigen weliswaar creatieve ik. Die kan geuit worden op verschillende manieren : dansen, schommelen, tekenen, kleuren, zingen, roepen, en nog heel veel meer.

Het optreden zelf was zeker de moeite, de eindeloos doorgaande drum, met de al even slaafse gitaar vormden een prima contrast met de chaotische saxofoon-solo's en vocale zij-sprongetjes van de zanger (Hij zong en speelde weliswaar niet tegelijkertijd, al leek het soms wel zo). De mimiek van de bard was het toppunt van elasticiteit : nooit gedacht dat een mens zijn kaaksbeenderen zo ver uit elkaar kon krijgen! Nu we toch aan het roddelen zijn kan ik er zelfs nog bij vermelden dat hij enorm akelige, grappige en onnozele smoeien kan trekken. De gitarist was goed, alhoewel ik hem nog niet direct een gitaarsolo van het Bevis-soort hoor spelen. Die indruk werd voor een groot stuk gegeven door het repertoire, dat zich nu

niet direct leent tot uitspattingen op voorgenoemd instrument. En dan waren er de drums... En hij streeelde, en hij streeelde, en hij streeelde, tot er een fijne rooksluier uit de puntjes van zijn drumstokjes ontsnapte. Het moet vreselijk moeilijk zijn om een heel nummer lang hetzelfde monotone ritme aan te houden. Toch is hij hierin geslaagd. Een drummer met kwaliteiten (In een van de laatste liedjes heeft hij zelfs een onvervalst hiphop-ritme gespeeld).

Conclusie : Blurt is goed, maar ik denk niet dat ze op plaat zo fantastisch zijn, daarvoor is de muziek op zich te saai, Live hebben ze hun uiterlijk en beweging mee, waardoor ze wel de moeite waard zijn. Nog een opmerking : ze waren veel beter dan de vorige keer dat ik ze gezien heb, enkele jaren geleden.

Ramones : Delnze Brielpoort 1/12

De zaal totaal uitverkocht, dringen aan de ingang om te ontsnappen aan het vriesweer dat ons landje getroffen heeft, om dan te ontdekken dat de warmte in de concerthal niet uit te houden is : de Ramones zijn weer eens in het land. Allen daarheen!!!

En we gingen... Aangekomen constateerden we dat er ook een voorprogramma geafficheerd was: Gothdance, een bandje dat ergens in mijn onderbewustzijn vertoeft omdat ik ze ooit al eens eerder live heb gehoord (vraag me niet waar of wanneer). Geen muzikanten om

voor de Ramones te laten spelen, daarvoor is de zang te melodieus. Ze kregen niet echt veel aandacht van de toehoorders omdat deze mensen stonden te trappelen van ongeduld om hun idolen op het podium te kunnen toejuichen.

En ze kwamen. Een donkere zaal, een welbekend western-geluid (Morricone) en een daverend gejuich en geklap, en dan... een zee van licht, alle kleuren van de regenboog, vergezeld van een ondertussen legendarisch geworden 1,2,3: **THE RAMONES !!!!!** Hun opener was meteen raak: Lobotomy, reeds lang een geliefde song bij het publiek, gevolgd door het hele live repertoire dat ze al jaren aan een stuk spelen. Klasiëkers als: Rock 'n roll high school, Sheena was a... , Chinese rocks, enz. Ook het Gaba, gaba, hey-bord met bijhorende idioot (ik vermoed de dorpsgek van Neder-over-tussen-achter-heembeek) ontbrak ook deze keer niet.

Er waren wel enkele dempers op mijn plezier: het geluid stond veel te hard en vooral, ze brengen weinig nieuws; na al die jaren is hun geluid nauwelijks veranderd (Ik heb ze reeds 5 maal aanschouwd, dus ik weet waarover ik spreek) . Maar, de Ramones zijn als een gemeentestempel: het grootste deel van hun fans willen niet dat er iets verandert. Ramones zijn Ramones en zullen altijd Ramones blijven. (en wee degene die dit betwijfelt).

24-7 spyz

Dinsdag 5 december, kwam ik vrij toevallig terecht in de AB te Brussel. Nu bleek daar net een optreden gepland te zijn van een groepje uit de Bronx, NY: 24-7 Spyz. Hun stijl kan je vergelijken met bands als Living Colour,

Bad Brains, enz. Ze spelen de perfecte combinatie van Hardcore-trash, hiphop, soul en funk. Hun show is geweldig. Ze beginnen met zeer zware repetitieve trash die heel je lichaam in trance doet trillen (dit

vooral door de bas-toon die aan één van hun invloeden doet denken: Metalica), waarna de muziek versneld tot hardcore (ik had hierbij het gevoel dat het hele publiek in het publiek sprong: stagedive), waarna de

muziek terug verkalmd tot een op een originele wijze gebracht reggae-deuntje. Dan barst de muziek terug los tot een 'wall of sound' met een hele aparte interpretatie van enkele oude soul en funk nummers. En dan weer de geleidelijke, maar luide evolutie naar hardcore. Als afsluiter speelden ze enkele liedjes die dan weer de hiphop kant uitgingen..

Wat ook opmerkelijk was waren de veelvuldige comische grimassen die de bandleden voortbrachten. Dit gecombineerd met hun heel grappige uiterlijk (surf-shorts en ander

sportkleding samen met onvervalste dreads die ten hemel stegen), gaf een niet mis te verstaan effect. Ook het contact met het publiek is zeer belangrijk voor 24-7 spyz, de bandleden doken ook wel eens het publiek in (doe hen dat maar eens na Michael) en ze trokken enkele luisteraars het podium op om een deuntje mee te zingen (waaronder natuurlijk onze plaatselijke groupie). Later op de avond, na het concert kwamen ze zelfs bij ons aan het tafeltje zitten (in de bar van de AB waar we waren blijven

plakken met het nodige gerstenat voor onze neus), en we kwamen tot een boeiende dialoog over muziek, cultuur, gastronomie, en vele andere dingen. Ook hadden we het over hun tournee door Europa. Hun volgende stop is Frankrijk, dan de BRD en GB.

In't kort 24-7 spyz: geslaagd, goed, de moeite waard. Volgend jaar komen ze waarschijnlijk terug: een goede raad voor degenen die het concert gemist hebben, ga ze bekijken, en je zal er geen spijt van hebben, YO!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Jakke

LEZERSBRIEF

Zijn alle Duitsers Nazi's ? (zeker niet)

Tot nu toe had ik nog de hoop dat de studenten van de VUB in het algemeen van een dergelijk niveau waren dat zij zich niet verlagen tot praktijken die eerder thuishoren in een kindertuin. Maar in de week van de verkiezingen voor de Sociale Raad werd dit vertrouwen verbrijzeld. Ik moest immers vaststellen dat ook onze unif besmeurd wordt door de aanwezigheid van addergebroed.

Waarover ik het heb ? Over onnozele 'simpletons' die menen verkiezingsportretten om te moeten vormen in Hitlerfiguurtjes, gewoonweg omdat de geportretteerde van Duitse afkomst is. Deze veracherlijke daad getuigt in mijn ogen van een simpelheid van geest die eerder past in extremistische, zonet zelfs fascistische milieus (dit kan wel paradoxaal klinken), die besmeurende en lasterlijke technieken moeten aanwenden om zichzelf te bewijzen en te handhaven, maar die absoluut onaangemeten is voor studenten van de Vrije Universiteit Brussel. Ik zou deze wansmakelijk 'personen' dan ook dringend aanraden zich erover te bezinnen of zij wel op hun plaat zijn aan deze universiteit. Verder zou ik willen zeggen dat deze ratten zich eens zouden moeten verdiepen in de annalen van de tweede wereldoorlog. Zij zouden vaststellen dat niet alle mensen van Duitse nationaliteit nazi's waren. Het tegendeel beweren is erger dan menen dat alle Vlamingen collaborateurs waren. Afgezien van die Joden die de Duitse nationaliteit bezaten, waren er nog ontelbare andere Duitse burgers actief in het antinazistische verzet.

Duizenden Duitsers hebben hun Joodse medeburgers en vrienden geholpen te ontkomen aan Hitlers terreur. Ook 'arische' Duitsers werden vervolgd, ik denk hierbij aan communisten, vrijmetselaars, ... Het is dan ook uiterst beledigend te moeten horen en zien dat alle Duitsers over dezelfde nazikam gescheerd worden. Het is vooral respectloos ten opzichte van die mensen die zich tegen de fascistten verzet hebben en die die daarbij het leven verloren.

Als men mij als Hitler afbeelden wil (omdat mijn moeder Duitse is/was) dan is dat niet alleen pure laster, maar ook zeer pijnlijk. Kinderen van tien tot twaalf wil ik het misschien nog vergeven, want zij beseffen misschien nog niet wat ze doen, maar voor universitair zou dit excuus niet meer mogen gelden.

Mijn grootvader, mijn overgrootvader en nog talrijke anderen in mijn familie waren vrijmetselaars, en dus zelf niet helemaal vrij van Hitlers onderdrukking. Maar bovenal hebben zij verscheidene van hun talrijke Joodse vrienden geholpen voor en tijdens WO II.

Daarom verzet ik mij met klem tegen de stereotypering van het Duitse volk. En deze lafaards die anoniem het tegendeel verkondigen, en in het bijzonder mij als Hitler willen (ken)tekenen beschouw ik als pathetische blinde ezels. Op dit vlak kan men niet tolerant zijn.

Nicole Pouliart
(antifascist en antinationalist)

China, 1949-1989, een vergelijking.

Als men er de kranten op naleest lijkt het alsof 40 jaar socialisme in China een verschrikking betekent. Natuurlijk zijn er bijvoorbeeld tijdens de Kulturele Revolutie grote fouten begaan. Maar om 1 miljard mensen uit een toestand van honger, ziekten, totale armoede (nog erger dan de ellende in Afrika) en analfabetisme te halen en iedereen op lange termijn eten, scholing, kleding en huisvesting te geven, is een prestatie welke nooit verwezenlijkt is in onze wereldgeschiedenis.

Onze diktatuur van de vrije markt leidt tot miljoenen doden per jaar in de Derde Wereld. In New York met haar beeld van democratie en vrijheid leeft 40% van de bevolking onder de armoedegrens, miljoenen daklozen in heel de VSA.

Sinds 1949 heeft men in China een gemiddelde economische groei van het BNP van 8% (Westerse Wereld 3%). Het verbruik van graan lag in 1949 op 210 kg per inwoner per jaar, nu 370 kg. (Indië 1988: 210kg). In de periode van 1975-1983 heeft men in de landbouw een groei van 60% gekend. Het wereldgemiddelde lag voor die periode op 16%. Wat de industrie betreft is China veelzijdig en algemeen. In 1950 stonden ze voor de produktie van elektriciteit, staal en petroleum op de 26ste plaats op de wereldranglijst, nu rond de vijfde plaats. Voor katoen, een grondstof voor kleding, steeg men van de derde naar de eerste plaats.

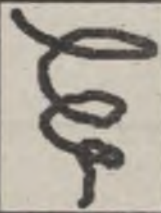
De levenskwaliteitsfactoren: de gemiddelde levensverwachting bedroeg in 1949 35 jaar, in 1985 69. (Zaire: 47 jaar, zwarten in Zuid-Afrika 45 jaar). Gezondheidszorg: 1730 inwoners voor één dokter, terwijl het wereldgemiddelde op 4000 ligt. Met een honderste plaats op de wereldranglijst voor het BNP staat China op de 50ste qua levensstandaard. Indien China maar een evengroot aandeel van het BNP aan gezondheidszorg (in de brede zin genomen) zou besteden als het wereldgemiddelde zouden ze dus nu ook op de 100ste plaats moeten komen qua levensstandaard. Na 1949 hebben landloze boeren (talloze miljoenen) 1/3 van de beschikbare grond toebedeeld gekregen. 80% van de bevolking leeft op het platteland. Koöperatieven met een democratische manier van werking werden opgericht. In elk dorp heeft men een dorpskomitee dat verkozen wordt door de plaatselijke bevolking en welk direkt betrokken is bij de besluitvorming. In de bedrijven werden arbeidsorganen opgericht met een bevoegdheid

(waarvan onze arbeiders enkel kunnen dromen) over lonen, het verkiezen van ateliërschefs en direktieleden. In de steden staan wijkkomitees in voor het helpen zoeken van werk voor jongeren. Verder heeft men massaorganisaties die druk uitoefenen op de partij en haar beleid. Zo heeft de vrouwenbeweging gezorgd voor een zeer uitgebreide wetgeving inzake gelijkheid van de vrouw.

Als men al deze positieve aspecten overloopt en bedenkt dat Latijns-Amerika, Afrika en het Midden-Oosten samen dezelfde bevolking hebben als China, als men dan bedenkt wat voor een ellende er in die drie andere werelddelen bestaat, de doodseskaders in Latijns-Amerika, de honger in Afrika, de vernietiging van het milieu in die landen, dan moet je erkennen dat een socialistisch systeem in China vermeden heeft dat er per jaar een paar miljoen hongerdoden bij zouden gekomen zijn. De 500 doden die in juni gevallen zijn, waaronder een groot aantal soldaten, zijn inderdaad niet goed te keuren. Maar om daarbij ook het socialisme af te keuren is wat al te kortzichtig. Als MLB nu het socialisme in China verder verdedigt is dat dan een reden om MLB te gaan verbieden op de V.U.B. ? MLB keurt een afslachting af, maar vraagt zich af of er wel sprake was van een massamoord, en niet eerder een gevecht, botsing tussen op geweld uitzijnde burgers en ontredderde 18-jarige soldaten (met in het achterhoofd o.a. het aantal dode soldaten). Of wie gaat er ons vertellen dat wat de media ons vertellen altijd 100 % waarheid is ? MLB wil gewoon de verschillende standpunten confronteren met elkaar, plaatst de gebeurtenissen in een algemeen kader en staart zich niet blind op 4 juni 1989.

MLB

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y & DIENST KULTUUR VUB

02 / 641 23 25 (23 26)

CONCERTEN

THE FAILING FELLOWS & FUIF

The Failing Fellows is een vijfkop-pige formatie uit Tielt.

Tijdens de jongste rockrally belandde de groep net naast het schavotje. Ondertussen hebben de Fellows hun status van jonge beloften meer dan waargemaakt. Met een gesmaakte single en tal van concerten veroverden zij de harten van menig rockliefhebber.

Een heuse mini-LP ligt bovendien in het verschiet. Het komt trouwens niet elke zanger toe om zoals Piet De Jonghe de vergelijking met Iggy Pop te mogen doorstaan.

Sixties pop met een eigentijds gelaat

Donderdag 21 december '89 - 21u
Kultuurkaffee - gratis.

TENTOONSTELLING

VUB KUNSTUITGAVEN in Galery' en Kultuurkaffee Vrije Universiteit Brussel van 5 decem- ber '89 tot 11 januari '90 GALERY'

- Litho 'Ancolie' van **Pierre Vlerick**, 300 ex. - 2.000fr.
- Poster van **Marcel Mariën**, 100 ex. - 1.000fr.
- Aapje (brons, 11cm) van **Tom Frantzen** - 6.000fr.
- Map met 3 etsen van **Enk De Kramer**, uitverkocht
- Beeldje "kleine tors van Enkidoe" (brons 25cm) van **Paul Van Gysegem**, uitverkocht
- Map met houtdruk van **Jean Bilquin**, zeefdruk van **Luc Hoenaert** en steendruk van **Maurice Wyckaert**, 200 ex. - 5.500fr.
- Lithografie in 10 kleuren van **Pjeroo Roobjee**, 500 ex. - 2.000fr.

- Lithografie "Detour ahead" van **Jan Vanriet**, 200 ex. - 5.000fr.
- Omslag met serie van 3 zeefdrukken van **W.J.P. Levi**, 75 ex. - 4.500fr.
- Map met 3 zeefdrukken van **Nik Honinckx**, 100 ex. - 10.500fr.
- Drie etsen "Drie variaties op een driehoek" van **Marc Lambrechts**, 40 ex. - 7.000fr.
- Met de hand opgehoogde ets rond het thema "Nil humana a me alienum puto" van **Frank Maieu**

KULTUURKAFFEE

- Litho's "Kunst voor Allen" van **Jan Bursens, Pol Mara, Roger Somville, Paul Van Gysegem en Pierre Vlerick**, 500fr. per litho

De Dienst Kultuur verkoopt kunstuitgaven aan democratische prijzen om de kulturele projecten te financieren. Aankoop van kunstwerken kan tijdens de duur van de tentoonstelling. Belastingaftrekbare giften door storting van min. 1.000fr.

HET KULTUURKAFFEE
kan gehoord worden voor
privé-manifestaties
02/641 23 25

TENTOONSTELLING MARC LAMBRECHTS

De tentoonstelling loopt tot 20 december in de Centrale Bibliotheek VUB - Gebouw B&C
elke werkdag van 9 tot 21u, zaterdag van 10 tot 16u

TENTOONSTELLING

**Fred Bervoets
Jean Bilquin
Jan Burssens
Enk De Kramer
Tom Frantzen
Luc Hoenraet
Nik Honinckx
Marc Lambrechts
W. J. P. Levi**

kunstuitgaven

4

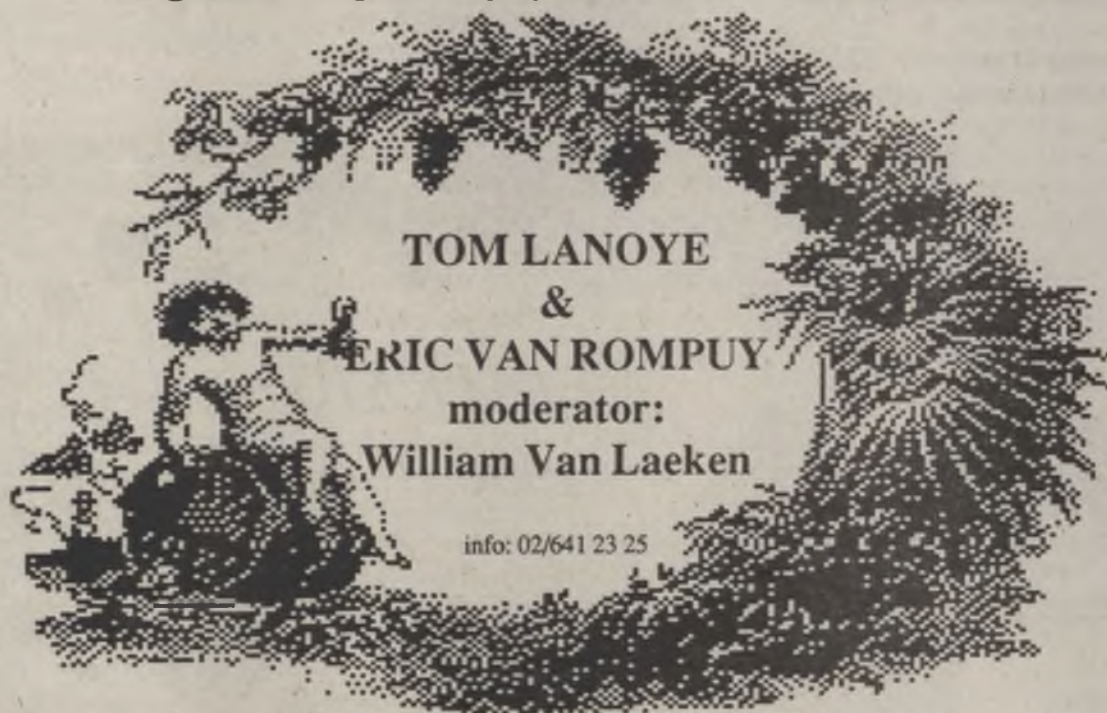
nieuwe edities
en hun voorgangers

**Frank Maieu
Pol Mara
Marcel Mariën
Pjeroo Roobjee
Roger Somville
Jan Vanriet
Paul Van Gysegem
Pierre Vlerick
Maurice Wyckaert**

De tentoonstelling is open alle werkdagen
van 6 dec. 1989 tot 11 jan. 1990,
Kultuurkaffee: 11.30u tot 24u, Galery : 11.30u tot 17u

**Galery' VUB
Kultuurkaffee**

HET ETHISCH REVEIL IN VLAANDEREN AULA VUB di. 19 dec. - 20.30u

Org. Dienst Cultuur VUB & Trefcentrum Y' ism RTBF Striptease

KRINGEN

Geen gezever : nachtenever !

O.K., O.K., ik geef toe, die wartaal waaronder in Moeial 4 mijn naam stond, was inderdaad onvervalste wartaal. Maar dat was dan ook volstrekt de bedoeling. Kwestie van contrast aanduiden. Toch, uit de reacties bleek dat er iemand deze rotkrant leest (grapje, Roger, Teo). In ieder geval wat nu volgt is gene zeever, gaat over echte jenever en is dan ook echt gebeurd, niet eens zo heel ver van je eigen bed !

Di 28/11, 16.42 SHARP ! De zon had ons nog nooit in de steek gelaten. Ook nu niet. Al is de dag nog zo mooi geweest, ze kent haar plaats en vooral haar tijdstip. Ha, die zon ! Dan toch iemand die je kan vertrouwen.

De avond viel dus, en enkele Z.W.K.-bestuursleden kropen met geeuwende hoofdpijn hun warme holletjes uit. Klaar om de vriesnacht te trotseren. Niemand had echter verwacht dat het zo warm zou worden. De klok had ondertussen vlotjes de 8 bereikt en alle ZWK-ertjes namen kalm maar vastberaden de aangeduide posities in.

Een deel in het clublokaal, een meer onverschrokken deel tussen de longblaasjes van onze hoofdstad : het TERKAMERENBOS.

Aangezien de tocht richting plaats van actie pas voorzien was voor een halfuurtje later, voelden enkelen, wiens enorme angst voor wat komen zou het hart steeds meer omklemde, de onoverkomelijke drang zich reeds moed in te drinken met enkele onvervalste Jupilertjes.

En toen wijle weg...

Hoe dichterbij het BOS naderde, hoe duidelijker we ons bewust werden van de duisternis waarin bomen 's nachts gehuld worden. Dat de meesten van de anders o zo grote monden het bijna in hun broek deden van schrik viel vooral op in de wijze waarop, eens de afgesproken plaats bereikt, onmiddellijk gesmeekt werd voor een druppeltje citroenjenever.

De trillende bende werd ingedeeld in 1 groep van 6 en 3 groepen van 5 bangelingen. Elke groep kreeg een fles jenever toegesloopt, die tot grote ontsteltenis van het bestuur (zelfs) dadelijk volledig in de keelgaten van de deelnemers verdween.

AND SO... THE GAMES BEGAN !

Voor wie er niet bij was, eerst wat uitleg. In het

Terkamerenbos was 1 'hoofdpost' geplaatst en 4 'bijposten'. Die bijposten werden gevormd door 2 of 3 ZWKertjes (met massa's moed) en waren verstopt op enkele dicht begroeide plekjes in de omgeving. Zonder licht, vanzelfsprekend !

Elke groep werd een andere richting uitgestuurd. Aan de hand van lintjes die aan sommige bomen bevestigd werden, diende één der bijposten gevonden te worden. Daar moesten dan de meest absurde opdrachten uitgevoerd worden, waarover ik echter niet wil uitwiden. Je had er maar zelf moeten bijzijn.

Het ZWK-bestuur, dat had gevreesd met 15 flessen Worteghemse en 3 bakken Jupiler veel te weinig geestrijke drank meegebracht te hebben, was stomverbaasd toen bleek dat na 2 opdrachten reeds driekwart van het deelnemersveld er straalbezopen bijzwalpte.

De opdrachten werden dan maar drastisch ingekort, de knulletjes zagen toch alles dubbel.

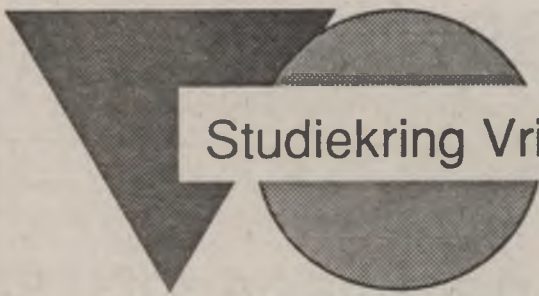
Rond 23.00 begonnen de pogingen om iedereen terug te verzamelen. Dit is echter niet zo'n eenvoudige opdracht wanneer de ene aan het 'tijgeren' is achter bier, twee anderen op konijnen aan het jagen zijn, een deel elkaar probeert op warmen door benen als plaspaal te gebruiken, Jean-Plucie in hogere sferen verkeert, 2 anderen de onweerstaanbare drang voelen tot het trachten uit te voeren van de voortplantingsdaad (zeer romantisch !), en massa's meer van dat fraais. Wie dacht dat hiermee het avondje nachtspel aan zijn einde was gekomen, heeft te vroeg gejuicht.

Veel moeilijker dan het vinden van de tussen de boompjes verstopte zatte wijfjes, bleek het terugvinden van het clublokaal. In de lanen die het Terkamerenbos doorkruisen zwermde het van verloren gelopen zuipschuiten. HOe iedereen uiteindelijk 2 uur later toch is gearriveerd, is nog steeds zeer onduidelijk, maar een deel is via UKKEL gepasseerd en een ander deel heeft een rustig boerendorpje ontdekt, veel hagen, huisbellen, chocotofs, witte kolen en ander groententuintjes, half afgekoppelde aangangwagens, en spoorlijnen, véééél spoorlijnen.

KORTOM : PINK ELEPHANT RULES OK !

Hou je ogen open voor meer van dit fraais.

I. Merveille

Het tropische regenwoud

Interview met Terri Valle de Aquino, antropoloog, die sinds 14 jaar leeft en strijd met de rubberappers en indianen van het Braziliaanse regenwoud, meer bepaald in de staat Acre waar ook Chico Mendes werkzaam was. Hij en zijn vriend, Antonio Luis Batista de Macedo, rubberapper en voorzitter van de vakbond van landarbeiders van Cruzeiro do Sul (Acre), kamden Frankrijk en ook Brussel af op zoek naar financiële steun voor een project dat tot doel heeft de rubberappers te bevrijden van het eeuwenoude juk van de grootgrondbezitters. In Europa is vooral het ekologische aspect van het Amazoneprobleem bekend. In hun betogen drukten ze er daarom ook voortdurend op dat die bossen ook bewoond zijn en dat het in de eerste plaats gaat om een sociaal probleem: zullen de gebieden waar rubberappers al generaties en indianen al duizenden jaren leven eindelijk een juridisch statuut krijgen dat hun gronden beschermt tegen invasies van landlozen en vooral tegen speculatie. In de geweldige speculatiegolf van de jaren '70 teweeggebracht door de overheidspolitiek van ontsluiting van de afgelegen gebieden (tussen 1972 en 1976 ging de prijs van de grond met 1000 tot 2000% de hoogte in) werden de uitgebreide latifundia van de geruïneerde landheren voor een appel en een ei aan speculanten verkocht. Of aan zogenaamde veehouders die veel meer profijt haalden uit de stijging van de prijzen en de kredieten die ze van de overheid kregen om het

bos te ontginnen dan van de eerder verlieslatende extensieve veeteelt. De indianen hebben in de staat Acre vanwege hun jarenlange strijd zo al 25 gebieden 'verkregen', de rubberappers, die zich in de organisatie van hun verzet grotendeels beroepten op de ervaring van de inheemse volkeren, slechts 4. Een grote bedreiging zien nu zowel indianen als rubberappers in de aanleg van een weg dwars door de amazone, die binnenkort ook hun gebied zal treffen. Deze baan vernietigt niet alleen rechtstreeks grote stukken woud, maar brengt bovendien honderdduizenden grondloze boeren met zich mee, die allemaal een stukje voor zich willen ontginnen.

een interview.

-In enkele woorden, waarom stierf Chico Mendes?

T-Hij stierf omdat hij zich tenvolle inzette in de strijd tegen de grootgrondbezitters en tegen de speculanten. Omdat hij de spilfiguur was achter de oprichting van de Vereniging van Rubberappers en van de Aliança dos povos da floresta (de vereniging van de volkeren van het woud, de overkoepelende organisatie van indianen en rubberappers.

-Hoe is de relatie van de rubberappers met de inheemse bevolking? En hoe is deze geëvolueerd? Ik veronderstel dat er nogal wat stroebelingen zijn geweest.

T-Inderdaad. De indianen zijn opgejaagd geweest, van hun gronden verdreven, uitgeroeid. De verantwoordelijken hiervoor

waren echter niet de rubberappers maar de seringalistas, de grootgrondbezitters die de tappers in een systeem van feodale afhankelijkheid hielden. Nu beseffen de indianen dat de rubberappers hun beste burens zijn, en hebben ze er alle belang bij dat rond hun gebieden erkende 'assentimentos extractivistas' komen (zones van rubberextractie) eerder dan veehouders, houthandelaars of speculanten die binnen de kortste tijd het bos naar de vaantjes helpen.

-De indianen worden naar het schijnt als een minderwaardig ras beschouwd, net zoals de inheemse volkeren in de meeste landen. Hoe zit het daarmee? Hoe kan op die manier samenwerking mogelijk zijn?

T- Vandaar al onze inspanningen de indianenkulturen te bestuderen en bekend te maken. Ik denk dat dit meerderwaardigheidsgevoel aan het verwijnen is.

D-Wat zijn de resultaten van uw strijd tegen de grootgrondbezitters, tegen de veeboeren, en tegen het groot-kapitaal. Het heeft zo te zien zijn vruchten afgeworpen, want in 1987 kwam er een wet die de 'assentimentos extractivistas' toestond, op gelijke voet met de zones voor veeteelt. Hoe verklaart u dit succes?

T- We hebben vooruitgang geboekt in ieder geval! Door onophoudelijk te vechten voor onze rechten. Met wreedzame middelen, ondanks het feit dat er langs onze kant al zoveel bloed gestroomd heeft. Vóór Chico Mendes werden er 170 rubberappers vermoord! Onze

'empate'-taktiek (letterlijk: pat) heeft veel geholpen: we sturen onze vrouwen en kinderen op de arbeiders af om hen te beletten te ontbossen. En de juridische strijd is zeker even belangrijk geweest. We hebben de mensen de wetten getoond waaruit duidelijk bleek dat ze het recht aan hun kant hadden. Dat hun gronden, die de grootgrondbezitters meestal op fraudulente wijze bekomen hadden, zomaar niet mochten verkocht worden, met hen erbij!

D- Jullie zijn naar Europa gekomen om financiële steun in te zamelen voor een projekt.

Hoe is dat gegaan?

T- Ach jong, ik ben moe. In Frankrijk hebben we tien steden aangedaan, overal van 's morgens tot 's avonds onze uitleg gaan doen bij de N.G.O's, hier in Brussel ook. In Parijs heb ik niet eens de kans gehad de Eiffel Toren te zien. Ik weet het niet, ik heb het gevoel dat wat wij hier komen vertellen meer nut heeft voor jullie dan voor ons. We vragen heel weinig; wat geld om een schooltje of een gezondheidspost op te richten bijvoorbeeld. Na al onze inspanningen keren we maar met weinig concreets terug.

Bewustmaking en zo, dat is allemaal goed en wel, maar wij zijn niet van zover gekomen om alleen maar wat te komen kletsen. Het zijn op de eerste plaats de woudbewoners zelf die zich moeten organiseren, maar zonder steun van buitenuit gaat dat niet. Het is bovendien dankzij konkrete financiële steun van buitenlandse N.G.O's dat de Braziliaanse overheid onder druk is komen te staan en maatregelen in ons voordeel heeft genomen die ze anders nooit genomen zou hebben!

Voor Vrij Onderzoek
Dirk Nevelsteen

PRAAG, najaar 1989

Vrijdag 17 november, politie eenheden omsingelen een groep studenten tijdens de Internationale Studentendag. Deze Studentendag werd georganiseerd ter nagedachtenis van de Tjechische student Jan Opletal die neergeschoten werd door fascisten tijdens een protestactie tegen de Duitse bezetting van Tjechoslowakije 50 jaar geleden hebben.

In 1989 werd er door een bloedig politie-optreden een einde gemaakt aan deze officieel toegelaten en vreedzame demonstratie...

Studenten zitten urenlang vast tussen een cordon van de oproerpolitie. Zij wachten rustig, met brandende kaarsen en bloemen, de verdere evolutie van de gespannen situatie af.

Even later wordt de politie-aanval ingezet door een tank die op de jonge mensen inrijdt. Er ontstaat paniek. De mensen lopen angstig een doodlopende steeg in waar ze hardhandig aangepakt worden door speciale anti-terreur-eenheden. Slogans als "Geen geweld" worden gebruikt door de studenten, die naar de presidentszetel op de Burcht opgingen, na een officiële demonstratie onder het motto "breng een bloem en kaars!". Ze werden omsingeld door de politie om nadien gewelddadig geschopt en geslagen te

worden met knuppels en botten door politie-kadetten voordat een anti-terreur-brigade aankwam voor het werk te voltooien. Als reactie op de politierreur van vrijdag 17 november gaan de studenten van het DAMU (Theatre Academy of Musical Arts) in proteststaking onmiddellijk gevolgd door andere universiteiten, om hun ongenoegen te uiten over het brutale en geweldadige optreden van het regime. Een van de eisen van de stakende studenten is het zoeken naar de verantwoordelijken van de slachting. Daartoe werd een superviserende commissie opgericht, bestaande uit leden van Burgerforum en studenten uit de stakingskomitees, die de obscure structuur van het

politie-apparaat onderzoekt. De inwoners van Praag geven blijk van hun medeleven en solidariteit met de studenten door het aansteken van kaarsen en het leggen van bloemen op het Wenceslasplein en bij doorgangen aan Národní Trída-National Avenue, waar studenten in het nauw werden gedreven en vervolgens in elkaar werden geslagen, de bloedvlekken op muren en voetpaden getuigen van het gebeuren.

Na vele demonstraties op het Wenceslasplein (de engelse benaming Wenceslas betekent in het Tsjechisch 'Václav', - naar de voornaam van Mr. Havel, die als woordvoerder van Burgerforum, kandidaat is voor het presidentschap van de re-

publiek ...) hebben het stakingscomité van de studenten en Burgerforum opgeroepen tot een nationale en algemene staking, die de nodige respons kreeg. De staking had plaats op maandag 27 november van 12.00u tot 14.00u.

Een verbazingwekkend facet van de zo genoemde zachte (en velvet) revolutie is de ongehooflijke discipline en maturiteit van de bevolking; er werden geen vensters gebroken noch hadden er plunderingen plaats etc.

Hiervan een voorbeeld : alle slogans, petitie's, eisen en informatie schreef of drukte men op affiches en pamfletten en werden bevestigd aan muren, pilaren, monumenten, standbeelden en vensters, ten gepaste tijden werden affiches en dergelijke verwijderd zonder daardoor onherstelbare schade aan het stedelijk patrimonium toe te brengen.

Spijtig genoeg bestaat de originele Tsjechische humor uit subtiele woordspelingen die het begrip van vertalingen en citaten voor de buitenlandse lezer bemoeilijkt. (PROC JE STEPAN JESTE PAN?) = Waaron is Stepan (partijvoorzitter in Praag, wordt beschuldigd van verantwoordelijkheid voor het bloedbad) nog steeds de leider? ... KDO SE BOJI O POZICE ... NA STEPANA BEZ STEPANA...). Op deze manier werden de muren van metrostations en -voertuigen, bussen en personenvoertuigen zowel als andere plaatsen (eigenlijk praktisch overal) vol gehangen met dergelijke teksten. Iedereen kon plots vrij zijn/haar mening uiten en deze zelfs kenbaar maken via opschriften....

Meer dan een miljoen mensen kwamen naar de grootste demonstratie op het Letná plein waar, boven de fundamenteën van een gepland doch nooit voltooid Stalin-museum dat heden gebruikt wordt als opslagplaats voor aardappelen, studenten hebben een waarschuwingsbel even als andere kunst- en symboolobjecten-sommige daarvan werden doof niet nader geïdentificeerde

groepen van mannen vernield... In principe kan men wel kunstwerken vernietigen maar niet het achterliggende ideeën-gedachtegoed dat verder wordt uitgedragen door de jeugd die deze revolutie veroorzaakte met de hoop op een betere toekomst... De arbeiders van het grootste Tsjechoslowaakse bedrijf CKD hebben de studenten initiatieven gesteund. Dit was een belangrijk keerpunt, want het protest kwam niet alleen van de traditionele vertegenwoordigers; studenten, kunstenaars en intellectuelen, maar verspreidde zich over de hele bevolking, ongeacht de leeftijd of de sociale positie.

Een onbeschrijfelijke atmosfeer van vreugde, geluk en hoop maakt zich meester van de mensen na het onslag van het centraal comité onder leiding van Jakes, "de Idiot van de Natie" die alle initiatieven, vooruitgang en vrijheid 41 jaren lang heeft onderdrukt en alle toekomstperspectieven sinds 1968 heeft vermoord. Maar de kinderen hebben hun ouders overtroffen en de muren van

totalitaire starheid doorbroken hunkerend naar democratie en vrijheid.

Het was een revolutie van jonge mensen geboren rond 1968. Zij ont deden zich van hun angst en vochten het uit. Iedereen droeg een beetje bij van zijn leven voor een algemene vrijheid, liefde en vrede. De studenten bezetten de scholen en metrostations, het monument van Sint-Wenceslas, aankondigend, schrijvend en coördinerend en organiserend. Geen slaap, geen andere dingen dan en volledige inzet voor de gemeenschappelijke wil. Zij wisten allen wat zij wilden en daardoor kregen ze het ook: met eenheid, broederlijkheid en gelijkheid voor de vrijheid. Hoe velen van hen zouden zich de bicentenaire van de Franse Revolutie herinneren?

Je kan nog meer foto's, genomen door studenten van de Praagse Kunstacademie, gaan bekijken in de centrale bibliotheek van de VUB, dit nog tot 22 december.

Interkringen competities

De sporttrofee competitie voor studentenkringen van de VUB blijkt een voltreffer op alle vlakken. Alle competities tot nu toe (ping-pong, zaalvoetbal, squash en zwemmen) gingen door met een maximum aan deelnemers, de wedstrijden waren vaak van een hoog niveau en de vele deelnemers bleken achteraf steeds tevreden met de organisatie. Enkel de supporters laten het voorlopig nog wat afweten, maar ook dat wordt hopelijk opgelost van het moment dat deze sporttrofee wat meer bekendheid geniet. Voorlopig staan WK en HILO

samen op kop met 76 punten, kort daarop gevolgd door PK dat reeds 72 ptn sprokkelde. Net over halfweg (4 van de 7 competities zijn immers gespeeld) lijken dus nog 3 kringen in aanmerking te komen om de 1ste VUB sporttrofee weg te kapen, al mogen Solvay (52 ptn) en OP (50 ptn) de hoop toch nog niet helemaal opgeven, met nog basket, volleybal en de 12-urenloop in het verschiep. De deelnemers verwachten nu enkel nog wat meer toeschouwers op 13 december (volleybal), 20 dec. (basket), en uiteraard op de 12-urenloop.

Interuniversitaire competitie

Ook op interuniversitair vlak draaien de VUB-ploegen op volle toeren. Enkel onze rugbyploeg liet het wat afweten, al moeten we deze spelers feliciteren om hun grote inzet tijdens de vaak zeer moeilijke omstandigheden waarin ze moesten spelen.

De beste prestaties werden geleverd door de VUB-basketbalploeg, die in Leuven Vlaams universitair kampioen werd door de KUL himself in de finale te verslaan met 29-24 na een ongelooflijk harde wedstrijd. Een dikke proficiat.

Ook in de squash-competitie hebben we een kampioene, nl. Daisy Battle, die in de finale Fouconnier versloeg, ook al een VUB-studente. Onze mannelijke squashers behielden 2 kwartfinale-plaatsen, een goed resultaat in een zeer sterk bezet toernooi.

De VUB-voetbalploeg werd op een pijnlijke manier uitgeschakeld voor de halve finale,

door enkele scheidsrechterlijke dwalingen. De VUB werd door de RU Gent geklopt met 1-2 nadat onze ploeg op een kwartier voor het einde nog 1-0 voor stond.

De zaalvoetbalploeg kwalificeerde zich voor de finaleronde (op 7 februari) door in de halve finale UFSAL te verslaan met 9-3 na een 2-2 ruststand.

De 7 dames van de VUB volleybalploeg verdienen ook al onze felicitaties voor hun 3de plaats (op 12 ploegen) in het Vlaams kampioenschap. Daarnaast werden zij tweede op het

internationaal toernooi van de ULB. Daar verloren onze dames met 2-1 van Keulen na een erg sterke wedstrijd. Op datzelfde toernooi werd onze herenvolleybalploeg derde, evenals onze zaalvoetbalploeg.

Aan al deze ploegen nogmaals onze welgemeende felicitaties, evenals aan de ploegen en spelers die hierin niet vermeld worden, maar toch ook hun wedstrijd speelden, want... deelnemen is nog altijd belangrijker dan winnen (nvdr : je komt er alleen niet mee in de Moeial)

De Sportdienst

Bomaanslag op de U.L.B. !

BEZOEK NATO

Op dinsdag 23 januari organiseert de Kring Internationale Betrekkingen een bezoek aan de NATO in Evere. Voor alle informatie en inschrijvingen (vóór dinsdag 16 januari 1990) : lokaal 4B 341

New Year Party

Op 31 december (wat had je gedacht) vindt plaats : in DISCO ROUGE, Blaesstr. 208 (Hallepoort), 1000 Brussel : 1 New Year Party. Organisatie : Vesalius-studenten. Vvk : 200 Fr. bij Christine Brastad, Pinsonslaan 27, 1410 Waterloo, 02/354.90.22. Kijk ook eens hoe uw buitenlandse medestudenten zich te pletter zuipen !

De Moeial

Tweewekelijks
studententijdschrift van
de Vrije
Universiteit Brussel,
i.s.m. BSG, Dienst
Kultuur en VO.

Adres :

De Moeial
Pleinlaan 2-Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel. : 641 23 38

Verantwoordelijke

Uitgever :

Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

Coördinator :

Roger D'hoogh

Hoofdredakteur :

Luc Verhelst

Medewerkers :

Teo, Alex,
Roger, Jef, Iris Merveille,
Elisabeth Van Son,
Jakke, Frank Mariën, Dirk
Nevelsteen, Daniel
Pantucek

Abonnementen :

200,- voor 1 jaar (± 15
nummers). Steun-
abonnementen : 500,-
te storten op rek.nr.
001-1386975-48 van De
Moeial met vermelding
van naam en adres.